

ΑΝΩΤΑΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Η ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΗ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

Υπεύθυνος Καθηγητής:

Dr. Αλεξιάδης Αριστείδης – Δημήτριος
Αναπληρωτής Καθηγητής Τ.Ε.Ι.
Διδάκτορας Τμήματος Νομικής Α.Π.Θ.
Master Τμήματος Νομικής Α.Π.Θ.
Μετεκπαιδευθείς στο Δίκαιο της Υγείας στο τμήμα του Α.Π.Θ.

Φοιτήτριες:

Νικολέτου Μακρίνα
Χατζοπούλου Στέλλα

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2003

Περιεχόμενα

1. Εισαγωγή

2. Κεφ. 1:

- α) Ο θεσμός της εξειδίκευσης στον τομέα της Αισθητικής
- β) Η διαδικασία της εξειδίκευσης
- γ) i) Καθορισμός του χρόνου της εξειδίκευσης
ii) Διάρθρωση της εξειδίκευσης
- δ) Πλεονεκτήματα
- ε) Μειονεκτήματα της εξειδίκευσης

3. Κεφ. 2:

- α) Διαχωρισμός της εργασίας
- β) Η συμβολή της εξειδίκευσης στην απόδοση των εργαζομένων.
- γ) Η στροφή της εργοδοσίας στα άτομα με εξειδίκευση.
- δ) Η αύξηση της απόδοσης των αισθητικών με εξειδίκευση.

4. Κεφ. 3:

- α) Η χρονική εξέλιξη της αισθητικής
- β) Οι απαιτήσεις των αισθητικών
- γ) Οι απαιτήσεις της αγοράς

5. Κεφ. 4:

- Τομείς εξειδίκευσης στην Αισθητική
- α) Διαιτολογία
 - β) Πλαστική Χειρουργική
 - γ) Επαγγελματικό Μακιγιάζ
 - δ) Μόνιμο Μακιγιάζ
 - ε) Αρωματοθεραπεία
 - στ) Χρωματοθεραπεία.
 - ζ) Αποψίλωση του δέρματος (ριζική – Laser)
 - η) Μάλαξη
 - θ) Περιποίηση νυχιών

6. Επίλογος

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Η επιστολή από την αρχαιότητα έως σήμερα, ένα κείμενο που
μας βοηθάει να κατανοήσουμε καλύτερα τον κόσμο που μας περιβάλλει.
Το βιβλίο της παρούσας μελέτης κόβει εύκολα την ανάσα, αλλά το
παιδί στην ηλικία αυτή μπορεί να το διαβάσει με ευχαρίστηση, γιατί
αυτή η προσπάθεια προσφέρει να μάθει πολλά για τον κόσμο που
γύρω του βρίσκεται.

Στην αρχαιότητα οι επιστολές των παιδιών ήταν κυρίως η ανταπό-
κριση των γονιών στην ανάγκη που τους προέκυπτε να επικοινωνήσουν
με άλλα παιδιά, συνήθως για να τους ενημερώσει για κάποια
θέματα της σχολικής και γενικής τους ζωής.

Το βιβλίο αυτό με τη βοήθεια των διδασκάλων γίνεται για το παιδί μια
ευκαιρία να μάθει να επικοινωνεί με άλλους, να εκφράσει τις
απορίες και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει στην καθημερινή
επιπροσανατολιστεί στη δουλειά του ως μέλος της κοινωνίας.

Επίσης, αναζητώντας τις απαντήσεις στα ερωτήματα που γεννιούνται
στο μυαλό του, μαθαίνει να χρησιμοποιεί τη λογική και τη φαντασία.

Sapere aude [= Τόλμα να μάθεις]

Από την ύλη του Διατριβίου η Οράτιος, *Epistulae* 1, 2, 40
παράγει το κείμενο που ακολουθεί, με σκοπό να βοηθήσει
το παιδί στην κατανόηση της σημασίας της μόρφωσης και
στην προσωπική του ζωή.

Στη συνέχεια γίνονται προσπάθειες να ερμηνευτούν τα κείμενα
και να αναλυθούν τα κείμενα αυτά. Τέλος, στην τελευταία σελίδα
υπάρχει η πρόταση να δοθεί η ευκαιρία να γίνουν κάποια
ερωτήματα, με σκοπό να ελεγχθεί η κατανόηση του κειμένου
και να ενισχυθεί η μάθηση.

Τους διδασκάλους της σχολής κληρονομώντας την παιδαγωγική
και τη διδασκαλία των παιδιών, αλλά με την εισαγωγή της
λογικής, οι επιστολές μας βοηθούν να μάθουμε να επικοινωνούμε
και να αντιμετωπίσουμε τον κόσμο που μας περιβάλλει.

Αυτή η μελέτη είναι η πρώτη από τις μελέτες που ακολουθούν
στο βιβλίο και είναι η πρώτη που αφορά την αρχαιότητα.

Εισαγωγή

Η παιδεία, από την αρχαιότητα έως σήμερα, έχει πάρει διάφορες μορφές και εξυπηρετεί σε κάθε εποχή διαφορετικούς σκοπούς. Το ιδανικό της παιδείας βέβαια σε κάθε εποχή είναι η δημιουργία της ελεύθερης και ολοκληρωμένης προσωπικότητας, ωστόσο η εκπαίδευση έπρεπε να προσπαθεί να ικανοποιήσει τις διαφορετικές ανάγκες των κοινωνιών.

Στην αρχαιότητα οι στόχοι της παιδείας ήταν κυρίως η επίτευξη της αρμονίας ανάμεσα στο πνεύμα και το σώμα, η δημιουργία του «καλού καγαθού» ανθρώπου · το επίθετο «αγαθός» έχει κυρίως την έννοια της ανδρείας και γενναιότητας.

Το Βυζάντιο και ο Μεσαίωνας διακρίνονται για το θρησκευτικό ιδεώδες και ιδίως το ιπποτικό πνεύμα · η παιδεία είναι θεοκεντρική και προσανατολίζεται στη δημιουργία γενναίων πολεμιστών.

Στην Αναγέννηση αναγνωριζόταν ιδίως ο «*homo universalis*», ο πολυπράγμονας τύπος σε διάφορους τομείς της γνώσης.

Στην εποχή του Διαφωτισμού η παιδεία, χάρη στα διδάγματα των εκπροσώπων του Αιώνα των Φώτων, παίρνει καθολικό χαρακτήρα και στρέφεται κυρίως στη φύση του ανθρώπου και το σεβασμό προς την προσωπικότητά του.

Στα νεότερα χρόνια αρχίζει να εκδηλώνεται με γοργό ρυθμό το φαινόμενο της «εξειδίκευσης». Προς αυτό τον προσανατολισμό αρχίζει να κατευθύνεται η παιδεία με την έναρξη της βιομηχανικής επανάστασης. Κοινωνικά χρήσιμος θεωρείται ο άνθρωπος που είναι ειδικός στον τομέα του.

Έτσι, η αναγκαιότητα της εποχής καθιέρωσε την εξειδίκευση και τη διάσπαση των επιστημών, αφού με την ανάπτυξη της τεχνολογίας, τις εφευρέσεις και γενικά με την πρόοδο του πολιτισμού, συντελέστηκαν μεγάλες και άγνωστες μέχρι πρότινος εξελίξεις.

(Επιλεγμένες Εκθέσεις Ιδεών και Θέματα Σύγχρονου προβληματισμού, ΦΩΤ. Π. ΧΑΤΖΗΘΩΜΑ, ΠΑΝ. Ν. ΑΛΕΦΑΝΤΟΥ)